

A pixelated, mosaic-style portrait of a person with dark hair and a red and blue garment. The image is composed of small, colorful squares.

museari queer art 6

una enciclopèdia de l'amor
El collar de la coloma, Xàtiva

Casa de l'Ensenyança
Museu de Belles Arts de Xàtiva
2022

**museari
queer
art
6**

Exposició i catàleg / Exposición y catálogo / Exhibition and catalogue

museari queer art 6

Museu de Belles Arts de Xàtiva
Del 18 de juny al 24 de juliol de 2022

Ajuntament de Xàtiva

Curador / Comisario / Curator

Ricard Huerta (Universitat de València)

Edició / Edición / Edition

Ajuntament de Xàtiva

Catàleg / Catálogo / Catalogue

Collage-no

Impressió / Impresión / Print

IPL gràfica

Imatge de la portada / Imagen de portada / Cover image

Ricard Huerta. "Crist Salvador d'après Joan de Joanes".
Pintura sobre tela de la sèrie "Sants de la meua devoció". 100x81cm.

Tots els drets reservats / Todos los derechos reservados / Copyright

ISBN: 978-84-88091-68-0

Dipòsit legal: V-1878-2022

museari queer art 6

La proposta **museari queer art** es basa en la innovació i la inclusió, des d'una perspectiva cultural i tecnològica. Museari és un museu online que treballa per la defensa dels drets humans i els col·lectius LGTBIQ+ en favor de la diversitat sexual. **museari queer art** se celebra en 2022 al Museu de Belles Arts de Xàtiva, del 18 de juny al 24 de juliol, i reuneix una sèrie d'accions: exposició d'artistes actuals, difusió interactiva online, xerrades sobre sensibilització, inclusió i innovació, debats sobre art i educació, visites comentades, accions participatives, conferències, performances. En aquesta edició de **museari queer art** incorporem *Imaginário Queer Ceará*, amb una selecció d'artistes d'aquesta zona del nord-est de Brasil, una iniciativa que compta amb la curadoria dels artistes Eduardo Bruno i Waldírio Castro, que també participen amb el performance "Desbautismo", acció programada per a la inauguració de l'exposició.

La propuesta **museari queer art** se basa en la innovación y la inclusión, desde una perspectiva cultural y tecnológica. Museari es un museo online que trabaja por la defensa de los derechos humanos y los colectivos LGTBIQ+ en favor de la diversidad sexual. **museari queer art** se celebra en 2022 en el Museo de Bellas Artes de Xàtiva, del 18 de junio al 24 de julio, y reúne una serie de acciones: exposición de artistas actuales, difusión interactiva online, charlas sobre sensibilización, inclusión e innovación, debates sobre arte y educación, visitas comentadas, acciones participativas, conferencias, performances. En esta edición de **museari queer art** incorporamos *Imaginário Queer Ceará*, con una selección de artistas de esta zona del noreste de Brasil, una iniciativa que cuenta con la curaduría de los artistas Eduardo Bruno y Waldírio Castro, quienes también participan con el performance “Desbautismo”, acción programada para la inauguración de la exposición.

museari queer art is based on innovation and inclusion, from a cultural and technological perspective. Museari is an online museum that works for the defense of Human Rights and LGTBIQ+ groups in favor of sexual diversity. **museari queer art** is presented this year 2022 at the Museum of Fine Arts of Xàtiva, from June 18 to July 24, and brings together a series of actions: exhibition of artists, interactive online activities, debates on art, education, inclusion and innovation, guided tours, participatory purposes, conferences, and performances. In this edition of the **museari queer art** we incorporate *Imaginário Queer Ceará*, with a selection of artists from this area of northeastern Brazil, an initiative curated by artists Eduardo Bruno and Waldírio Castro, who also participate with the performance “Desbautismo”, an action scheduled for the opening of the exhibition.

premis museari 2022

premios museari 2022 / museari awards 2022

Premi Museari Memòria 2022 Mar C. Llop

Per la lluita constant i la recerca en favor de les millores del col·lectiu LGTBIQ, especialment el col·lectiu Trans, des de l'activisme, l'art i la investigació. *In memoriam*.

Premi Museari Activisme 2022 Àlec Casanova

Per la lluita constant en favor de les millores dels col·lectius LGTBIQ+, especialment el col·lectiu trans, des de l'activisme, la docència i la investigació universitària.

Premi Museari Trajectòria Artística 2022 Pilar Viviente

Per la qualitat del treball com a artista, sense prejudicis de temàtiques sempre incisives vinculades a les dissidències i a les problemàtiques de les dones.

Premi Museari Literatura 2022 Daniel María

Per la lluita constant en favor de les millores dels col·lectius dissidents, reflexionant des de la literaturai la crítica literària sobre les problemàtiques de la diversitat.

Premi Museari Comunicació 2022 Sinergias 4.0

Un mitjà de comunicació online que és referència en temàtiques artístiques, en defensa de la visibilitat diversa, i des d'una perspectiva compromesa.

Premi Museari Docència 2022 Katy Pallàs

Per una trajectòria vital com a docent i activista en defensa dels drets de la diversitat sexual, atenent a les famílies, i per la implicació activa com a professora.

Premi Museari Acadèmia 2022 David Vila

Referent professional de la investigació universitària, tot valorant les seues propostes artístiques, d'escultura i performance, en favor del coneixement dels drets LGTBIQ+.

Premi Museari Creació 2022 Olga Olivera Tabeni

Pel seu treball artístic, sempre incisiu i compromès amb les reivindicacions feministes i de la diversitat, atenent a estètiques innovadores i a la defensa del territori.

museari queer art 6

18 juny - 24 juliol 2022

Museu de Belles Arts de Xàtiva
Plaça Arquebisbe Mayoral, 2

una enciclopèdia de l'amor
El collar de la coloma, Xàtiva

museari
museu de l'imaginari

Museari, Museu de l'Imaginari & museari queer art

“Museari, Museu de l'Imaginari” www.museari.com és un museu online, una institució permanent, sense ànim de lucre, al servei de la societat i oberta al públic, que adquireix, conserva, estudia, exposa i difon el seu patrimoni. Els objectius principals de Museari són la promoció de l'educació artística i de la història com a instruments fonamentals per a la defensa dels drets humans, amb un especial èmfasi en el respecte a la diversitat sexual i els col·lectius LGTBIQ. “Museari Queer Art” és una mostra d'art que ens ofereix un panorama divers tant pel que fa als artistes com a les tècniques emprades. Una perspectiva polièdrica del que ha estat el programa expositiu de Museari durant els darrers 12 mesos del museu online. En aquesta sisena edició del Museari Queer Art hi participen artistes de cinc països diferents: Brasil, Xile, Costa Rica, Espanya i Uruguai. L'exposició al Museu de Belles Arts de Xàtiva compta amb peces representatives de cada artista dels qui han exposat a l'entorn virtual “Museari. Museu de l'Imaginari” des de juny de 2021 fins a juliol de 2022, així com peces de la col·lecció Museari. També incorporem Imaginário Queer Ceará amb la participació de 8 artistes de Brasil, amb la curadoria de Waldírio Castro i Eduardo Bruno.

“Museari, Museu de l'Imaginari” www.museari.com es un museo online, una institución permanente, sin ánimo de lucro, al servicio de la sociedad y abierta al público, que adquiere, conserva, estudia, expone y difunde su patrimonio. Los objetivos principales de Museari son la promoción de la educación artística y de la historia como instrumentos fundamentales para la defensa de los derechos humanos, con especial énfasis en el respeto a la diversidad sexual y los colectivos LGTBIQ. “Museari Queer Art” es una muestra de arte que nos ofrece un panorama diverso tanto en lo que se refiere a los artistas como a las técnicas empleadas. Una perspectiva poliédrica de lo que ha sido el programa expositivo de Museari durante los últimos 12 meses del museo online. En esta sexta edición del Museari Queer Art participan artistas de cinco países diferentes: Brasil, Chile, Costa Rica, España y Uruguay. La exposición en el Museo de Bellas Artes de Xàtiva cuenta con piezas representativas de cada artista de quienes han expuesto en el entorno virtual “Museari, Museu de l'Imaginari” desde junio de 2021 hasta julio de 2022, así como piezas de la colección Museari. También incorporamos Imaginário Queer Ceará con la participación de 8 artistas del Brasil, con la curadoria de Waldírio Castro y Eduardo Bruno.

“Museari, Museu de l’Imaginari” www.museari.com is an online museum, a permanent, non-profit institution, at the service of society and open to the public, which acquires, preserves, studies, exhibits and disseminates its heritage. The main objectives of Museari are the promotion of art education and history as fundamental tools for the defense of human rights, with a special emphasis on respect for sexual diversity and LGBTBIQ groups. “Museari Queer Art” is an art show that offers us a diverse perspective on both the artists and the techniques used. A multifaceted perspective of what has been the Museum’s exhibition

program during the last 12 months of the online museum. This sixth edition of the Museari Queer Art features artists from five different countries: Brazil, Chile, Costa Rica, Spain and Uruguay. The exhibition at the Museum of Fine Arts of Xàtiva features representative pieces by each of the artists who have exhibited in the virtual environment “Museari. Museum of the Imaginary” from June 2021 to July 2022, as well as pieces from the Museari collection. We also incorporate Imaginário Queer Ceará with the participation of 8 artists from Brazil, curated by Waldírio Castro and Eduardo Bruno.

Museari Educa

Des de museari portem endavant un estudi significatiu dels entorns on eduquem, analitzant els elements que generen homofòbia i transfòbia. Estudiem entorns formals (aules, centres educatius) i informals (museus, centres d'art), així com espais físics (patrimoni- als) o virtuals (Internet). El problema de l'odi cap a la diversitat sexual requereix mesures que van més enllà dels èxits que es van aconseguint en matèria legal, política, social, sanitària i educativa. S'estan donant avanços importants en determinats àmbits, però els entorns tradicionals evidencien en molts casos un distanciament de la realitat social.

L'aspecte i les característiques dels llocs on eduquem i aprenem ens ajuden a determinar quins elements provoquen situacions d'homofòbia i transfòbia. La condició heteronormativa generalitzada tendeix a mantenir un model d'estratègies continuistes que impedeixen avançar cap a situacions d'acord amb les lleis que s'aproven. Hi ha un desfasament que es verifica en comprovar les necessitats reals. La falta d'ajust entre els espais tradicionals i les urgències formatives actuals s'observa també quan comprovem la manca de llocs permeables que realment aconsegueixen integrar la diversitat. Aquesta realitat observable en tots els espais físics i geogràfics s'imposa igualment en els entorns virtuals. Una anàlisi dels entorns oferirà pautes des de les quals iniciar les accions necessàries per evitar àmbits d'homofòbia i transfòbia en altres realitats.

Per difondre les accions del projecte incorporem les Activitats Didàctiques de Museari Educa. Està prevista la visita a l'exposició de grups d'alumnat d'escoles d'estiu, de col·lectius diversos i d'entitats culturals interessades en les qüestions de diversitat, innovació i cultura inclusiva.

Museari Educa

Desde Museari llevamos a cabo un estudio significativo de los entornos en los que educamos, analizando los elementos que generan homofobia y transfobia. Estudiamos entornos formales (aulas, centros educativos) e informales (museos, centros de arte), así como espacios físicos (patrimoniales) o virtuales (Internet). El problema del odio hacia la diversidad sexual requiere medidas que van más allá de los logros que se van alcanzando en materia legal, política, social, sanitaria y educativa. Se están dando avances importantes en determinados ámbitos, pero los entornos tradicionales evidencian en muchos casos un distanciamiento de la realidad social.

El aspecto y características de los lugares donde educamos y aprendemos nos ayudan a determinar qué elementos provocan situaciones de homofobia y transfobia. La condición heteronormativa generalizada tiende a mantener un modelo de estrategias continuistas que impiden avanzar hacia situaciones de acuerdo a las leyes que se aprueban. Existe

un desfase que se verifica al comprobar las necesidades reales. La falta de ajuste entre los espacios tradicionales y las urgencias formativas actuales se observa también cuando comprobamos la carencia de lugares permeables que realmente consiguen integrar la diversidad. Esta realidad observable en todos los espacios físicos y geográficos se impone igualmente en los entornos virtuales. Un análisis de los entornos ofrecerá pautas desde las que iniciar las acciones necesarias para evitar ámbitos de homofobia y transfobia en otras realidades.

Para difundir las acciones del proyecto incorporamos las Actividades Didácticas de Museari Educa. Está prevista la visita a la exposición de grupos de alumnado de escuelas de verano, colectivos diversos y entidades culturales interesadas en las cuestiones de diversidad, innovación y cultura inclusiva.

Museari Educa

At Museari we carry out a significant study of the environments in which we educate, analyzing the elements that generate homophobia and transphobia. We study formal (classrooms, educational centers) and informal (museums, art centers) environments, as well as physical (heritage) or virtual (Internet) spaces. The problem of hatred towards sexu-

al diversity requires measures that go beyond the achievements that are being achieved in legal, political, social, health and educational matters. Significant progress is being made in certain areas, but traditional settings in many cases show a distancing from social reality.

The appearance and characteristics of the places where we educate and learn help us determine which elements cause situations of homophobia and transphobia. The generalized heteronormative condition tends to maintain a model of continuous strategies that prevent progress towards situations in accordance with the laws that are approved. There is a gap that is verified by checking the real needs. The lack of adjustment between traditional spaces and current training needs is also observed when we verify the lack of permeable places that really manage to integrate diversity. This observable reality in all physical and geographical spaces is also imposed in virtual environments. An analysis of the environments will offer guidelines from which to initiate the necessary actions to avoid areas of homophobia and transphobia in other realities.

To spread the actions of the project we incorporate the Didactic Activities of Museari Educa. Summer school students, diverse groups and cultural entities interested in issues of diversity, innovation and inclusive culture are expected to visit the exhibition.

Activitats 2022

Dimarts 7 de juny. 13:30h.

Roda de premsa presentació de Museari Queer Art 6. Ajuntament de Xàtiva.

Dissabte 18 de juny. 19:00h.

Inauguració de l'exposició Museari Queer Art al Museu de Belles Arts de Xàtiva. **Performance “Desbatejar”** a càrrec dels artistes de Brasil Eduardo Bruno i Waldírio Castro.

Dimarts 28 de juny 21:00h.

Dia Internacional de l'Orgull LGTB.

Performance “Love El des.enlace” a càrrec de l'artista David Vila (Universidad Miguel Hernández) al Centre Cultural Sant Domènec de l'Ajuntament de Xàtiva.

Divendres 1 de juliol. 19:00h.

Taula rodona amb dones artistes. Ponents: Reme Tomàs, María Zárraga, Vicky Rubio, Xus Francés.

Divendres 8 de juliol. 19:00h. “Literatura LGTB”. **Col·loqui** i firma de llibres. Amb escriptores i escriptors. Presentació del llibre “Profesorado LGTB”

Divendres 15 de juliol. 19:00h.

Entrega dels **Premis Museari 2022** amb la performance “Contraforat” de l'artista **Víctor Parral** i roda de premsa.

Divendres 22 de juliol. 19:00h.

Presentació del catàleg de l'exposició Museari Queer Art 2022. **Conferència** final de Museari Queer Art a càrrec de Germán Navarro Espinach (Universitat de Saragossa).

Històric de museari queer art

La primera exposició de **museari queer art** podem situar-la en l'acte inaugural de Fundació La Posta, amb obres del grup Fidex, organitzada dins de les activitats del Congrés Internacional Educació Artística i Diversitat Sexual, una iniciativa de l'Institut de Creativitat i Innovacions Educatives de la Universitat de València, que comptava amb la col·laboració de Lambda. Des d'aquel moment, a través de Museari i de **museari queer art** donem visibilitat a la defensa dels drets humans i dels col·lectius LGTBIQ. Incidim en temàtiques diverses després de l'èxit de les exposicions **museari queer art** en els estius de 2016, 2017, 2018, 2019 i 2021, mostres que van ser visitades per milers de persones i que sempre compten amb nombroses activitats: conferències, taules rodones, performances, visites de grups, xerrades, taules rodones, entrega de les successives edicions dels Premis Museari. Durant el temps que van estar obertes al públic les exposicions **museari queer art** en 2019 a Las Naves Centre d'Innovació de l'Ajuntament de València i en 2021 al Col·legi Major Rector Peset de la Universitat de València, es van realitzar una sèrie d'events que compten amb difusió als mitjans de comunicació i a les xarxes socials, en col·laboració amb el Col·lectiu Lambda, la Universitat de València, l'Associació AVALEM d'Educadors en Museus, i el Grup CREARI d'Investigació en Pedagogies Culturals (GIUV2013-103). En

les edicions de **museari queer art** sempre hem comptat amb una representació significativa d'artistes performers i d'obres en format audiovisual.

Histórico de museari queer art

La primera exposición de **museari queer art** podemos situarla en el acto inaugural de Fundación La Posta, con obras del grupo Fidex, organizada dentro de las actividades del Congreso Internacional Educación Artística y Diversidad Sexual, una iniciativa del Instituto de Creatividad e Innovaciones Educativas de la Universitat de València, que contaba con la colaboración de Lambda. Desde entonces, a través de Museari y de **museari queer art** damos visibilidad a la defensa de los derechos humanos y de los colectivos LGTBIQ. Incidimos en temáticas diversas después del éxito de las exposiciones **museari queer art** en los veranos de 2016, 2017, 2018, 2019 y 2021, muestras que fueron visitadas por miles de personas y que siempre cuentan con numerosas actividades: conferencias, mesas redondas, performances, visitas de grupos, charlas, mesas redondas, entrega de las sucesivas ediciones de los Premios Museari. Durante el tiempo que estuvieron abiertas al público las exposiciones **museari queer art** en 2019 en Las Naves Centro de Innovación del Ayuntamiento de Valencia y en 2021 en el Colegio Mayor Rector Peset de la Univer-

sidad de Valencia, se realizaron una serie de eventos que cuentan con difusión en los medios de comunicación y en redes sociales, en colaboración con el Col·lectiu Lambda, la Universitat de València, la Asociación AVALEM de Educadores en Museos, y el Grupo CREA-RI de Investigación en Pedagogías Culturales (GIUV2013-103). En las ediciones de **museari queer art** siempre hemos contado con una representación significativa de artistas performers y de obras en formato audiovisual.

History of museari queer art

The first exhibition of **museari queer art** be placed in the inaugural act of La Posta Foundation, with works by Fidex group, organized within the activities of the International Conference Art Education and Sexual Diversity, an initiative of the Institute of Creativity and Educational Innovation of the University of Valencia, collaborating with Lambda. Since then, through Museari and **museari queer art**, we

have given visibility to the defense of Human Rights and LGBTIQ groups. We focused on various themes after the success of the **museari queer art** exhibitions in the summers of 2016, 2017, 2018, 2019 and 2021, exhibitions that were visited by thousands of people and that always have numerous activities: conferences, round tables, performances, group visits, talks, round tables, delivery of the successive editions of the Museari Awards.

During the **museari queer art** exhibitions were opened to the public in 2019 at Las Naves Innovation Center of the Valencia City Council and in 2021 at the Rector Peset Residence of the University of Valencia, a series of events were held that feature with dissemination in the media and on social networks, in collaboration with Lambda, the University of Valencia, AVALEM Association of Educators in Museums, and CREA-RI Group for Research in Cultural Pedagogies (GIUV2013-103). In the editions of **museari queer art** we have always had a significant representation of performers and works in audiovisual format.

Equip Museari

Equipo Museari / Museari Team

Ricard Huerta (director), Germán Navarro Espinach (gerent / gerente / **manager**), Amparo Marí (web), Regina Fuentes (assessora legal / asesora legal / **legal adviser**).

Comitè Científic / Comité Científico / **Scientific Committee**

Silvia Alderoqui, Jusèp Boya, Ramón Cabrera, Romà de la Calle, Óscar Contardo, Belidson Dias, Didier Eribon, Urko Gato, Jesús Generelo, Julio Lossio, Silvana Andrea Mejía, Álex Meza, Ignasi Millet, Emma Nardi, Natividad Navalón, Luis Noguerol, Chiara Panciroli, Jordi Planella, Gilberto Scaramuzzo, Conrad Vilanou.

Premis Museari des de 2016 / Premios Museari desde 2016 / **Museari Awards since 2016**

- 2016:** Chrysallis Asociación de Familias de Menores Transexuales (Comunicació), Luis Noguerol (Activisme), Urko Gato (Acadèmia)
- 2017:** Col·lectiu Lambda (Acció Cultural), Carmen Calvo (Trajectòria), Pepe Miralles (Docència).
- 2018:** Revista *Los Ojos de Hipatia* (Comunicació), Jordi Petit (Activisme), Ana Navarrete (Docència), Àngel Pueyo (Acadèmia)
- 2019:** Editorial Egales (Comunicació), Nazario Luque (Creació Artística), Juan Vicente Aliaga (Acadèmia), Ventura Pons (Trajectòria), Rosa Sanchis (Docència), Tatiana Sentamans (Acadèmia).
- 2020:** Carlos Garsán - *Valencia Plaza* (Comunicació), Ferran Pujol (Activisme), La Errería - Anna Maria Staiano & Graham Bell Tornado (Creació artística), Llibreria Antinous Barcelona (Activisme), Natividad Navalón (Acadèmia), Rampova (Trajectòria), Víctor Parral (Docència).
- 2021:** Marina Sáenz (Activisme), Óscar Hernández Campano (Literatura), Abel Azcona (Creació artística), Crónicas de la Diversidad – Perú (Comunicació), Rafael M. Mérida (Acadèmia), Tatiana Casado de Staritzky (Docència), Alicia Ramos (Acció Cultural).

museari queer art 6

una enciclopèdia de l'amor

el collar de la coloma

Museu de Belles Arts de Xàtiva 2022

Artistes / artistas / artists

Sussy Vargas (Costa Rica)
Man Yu (Costa Rica)
Angel Celada
Osvaldo Sequeira (Costa Rica)
María Zárraga
Randolpho Lamonier (Brasil)
Luisho Díaz (Uruguay)
Víctor Parral
Jose Rosales (Costa Rica)
Vicky Rubio (Chile)
Xus Francés
Miquel Mollà

Imaginário Queer Ceará

Eduardo Bruno & Waldírio Castro (comissariat)
Aires (Brasil)
João Paulo Lima (Brasil)
Filipe Alves (Brasil)
Rhamon Matarazzo (Brasil)
Cauê Henrique (Caeu) (Brasil)
Marília Oliveira (Brasil)
Terroristas del Amor (Brasil)

Sussy Vargas

<https://www.museari.com/sussy-vargas>

<https://sussyvargasart.com>

Les imatges parlen del món íntim i sagrat, dels espais conquerits que ens pertanyen, en l'absoluta nuesa de qui no amaga o pretén ocultar... Som nosaltres, com narradores omniscients de la nostra pròpia vida, mirant-nos com un espectador més, de vegades en la simplicitat d'espais de la nostra pròpia quotidianitat, on anem escrivint blocs i somnis en la pell de l'altre, aquestes històries que anem teixint al llarg dels anys, del dia a dia, nit rere nit, en un cicle que s'inicia cada matí, com cuques de llum dormitant sota de les fulles.

Las imágenes hablan del mundo de lo íntimo y sagrado, de los espacios conquistados que nos pertenecen, en la absoluta desnudez de quien no oculta o pretende ocultar... Somos nosotras como narradoras omniscientes de nuestra propia vida, mirándonos como un espectador más, a veces en la simpleza de espacios de nuestra propia cotidianidad, donde vamos escribiendo bitácoras y sueños en la piel del otro, esas historias que vamos tejiendo a lo largo de los años, del día a día, noche tras noche, en un ciclo que se inicia cada mañana, como luciérnagas dormitando debajo de las hojas.

The images speak about the world of the intimate and sacred, of the conquered spaces that belong to us, in the absolute nakedness of those who do not hide or intend to hide... As omniscient narrators of our own life, looking at us as one more spectator, sometimes in the simplicity of spaces of our own daily life, where we write blogs and dreams on each other's skin, those stories that we weave over the years, from day to day, night after night, in a cycle that is starts each morning, like fireflies dozing under the leaves.

Poemas cotidianos. De la serie *Poemas cotidianos*. Fotografía. 70x50 cm.

Man Yu

<https://www.museari.com/man-yu>

<https://www.facebook.com/manyuart>

<https://www.instagram.com/man.yu.art>

<https://www.youtube.com/user/manyufung>

<https://twitter.com/manyufung>

TH, *Traje Humano (Vestit Humà)* és una proposta artística que aprofundeix en la dualitat del que és tangible i l'intangible, el visible i l'invisible, el físic i l'immaterial, de l'ésser humà. A través de 29 obres pictòriques i expressions artístiques multidisciplinàries Man Yu reflecteix l'intent històric de la humanitat per comprovar les seues abstractes veritats, les seues ànimes, amb l'efimeritat de les seues creacions, sabent que l'essencial no pot ser comprovat per si mateix sense intervencions físiques que busquen perllongar, desxifrar, cada partícula de la seua caducable materialització plena de realitats sense resposta a la interrogant que es repeteix insistentment en cadascuna de les obres: "què som?". Vestit Humà és una entrada psicològic, psíquic, emocional, espiritual, més enllà de l'abast actual de la ciència moderna, més a prop de l'aspecte quàntic, que promou anar més enllà dels ulls físics.

TH, *Traje Humano* es una propuesta artística que profundiza en la dualidad de lo tangible y lo intangible, lo visible y lo invisible, lo físico y lo inmaterial, del ser humano. A través de 29 obras pictóricas y expresiones artísticas multidisciplinarias Man Yu refleja el intento histórico de la humanidad por comprobar sus abstractas verdades, sus almas, con la efimeridad de sus creaciones, a sabiendas de que lo esencial no puede ser comprobado por sí mismo sin intervenciones físicas que busquen prolongar, descifrar, cada partícula de su caducable materialización repleta de realidades sin respuesta a la interrogante que se repite insistentemente en cada una de las obras: "¿Qué somos?". Traje Humano es un insumo psicológico, psíquico, emocional, espiritual, más allá del alcance actual de la ciencia moderna, más cerca del aspecto cuántico, que promueve ir más allá de los ojos físicos.

TH, *Traje Humano* is an artistic proposal that delves into the duality of the tangible and the intangible, the visible and the invisible, the physical and the immaterial, of the human being. Through 29 multidisciplinary pictorial works and artistic expressions, Man Yu reflects the historical attempt of humanity to verify its abstract truths, its souls, with the ephemerality of its creations, knowing that the essential cannot be verified by itself without interventions physics that seek to prolong, decipher, each particle of its expiring materialization full of realities without an answer to the question that is repeatedly repeated in each of the works: "What are we?" Human Suit is a psychological, psychic, emotional, spiritual input, beyond the current scope of modern science, closer to the quantum aspect, which promotes going beyond the physical eyes.

El abrazo. 2018. Del proyecto multidisciplinario *Traje Humano*. 100x100 cm.

Àngel Celada

<https://www.museari.com/angel-celada>

<https://angelcelada.com>

Àngel Celada planteja l'escenari artístic com una mena de memòria i imaginari personal on es van superposant en brut estrats pictòrics, collages, o grafismes, «vomitats» sense composició prèvia, establint un paral·lelisme amb les experiències del subjecte vulnerable, fent un exercici íntim de catarsi i objectivant emocions latents, contingudes, de dolorosa i complexa explicació a través d'altres canals. El fet artístic esdevé així un vehicle d'autoconeixement i desbloqueig. La metodologia, plantejada com un joc iconoclasta mancat de solemnitat, recompon i cicatritza, basculant entre l'informalisme i un constructivisme sense complexos, allunyant-se d'allò convencional per buscar recolliment individual, com una manera discreta i poètica —no per això menys necessària— de servir subtilment a un fi més col·lectiu.

Ángel Celada plantea el escenario artístico como una suerte de memoria e imaginario personal donde se van superponiendo en bruto estratos pictóricos, collages, o grafismos, “vomitados” sin composición previa, estableciendo un paralelismo con las experiencias de todo sujeto vulnerable, haciendo un ejercicio íntimo de catarsis y objetivando emociones latentes, contenidas, de dolorosa y compleja explicación a través de otros canales. El hecho artístico se convierte en un vehículo de autoconocimiento y desbloqueo. La metodología, planteada como un juego iconoclasta carente de solemnidad, recompone y cicatriza, basculando entre el informalismo y un constructivismo sin complejos, y se aleja de lo convencional para buscar recogimiento individual, como una manera discreta y poética —no por ello menos necesaria— de servir sutilmente a un fin más colectivo.

Ángel Celada presents the artistic scene as a kind of memory and personal imagination where pictorial layers, collages, or graphics are superimposed roughly, “vomited” without prior composition, establishing a parallel with the experiences of every vulnerable subject, doing an intimate exercise of catharsis and objectifying latent emotions, contained, painful and complex explanation through other channels. The artistic becomes a vehicle of self-knowledge and unlocking. The methodology, understood as an iconoclastic game devoid of solemnity, recomposes and heals, oscillating between informal and constructivism without complexes, and moves away from the conventional to seek individual recollection, as a discreet and poetic way of serving a more collective end.

Tratado de amor actualizado. Tríptico. Pintura. 70x150 cm.

Oswaldo Sequeira

<https://www.museari.com/osvaldo-sequeira>

<https://www.museari.com/sussy-vargas>

<https://www.facebook.com/osvaldo.sequeira.araya>

@osvaldo.sequeira.araya

El meu treball gira al voltant de l'ésser humà, buscant com el cos humà (el físic), dialoga amb l'ésser (l'intangible). Així, en el meu treball estic creant imatges d'estats emocionals que em permeten parlar de com és l'ésser humà i de com és la realitat que l'envolta, des de la seua sexualitat fins a la seua relació amb altres éssers humans. El meu objectiu és crear imatges que conviden l'espectador a endinsar-se en el més íntim del seu Ser emocional, per conduir-lo a explorar la seua pròpia realitat.

Mi trabajo gira en torno al ser humano, buscando cómo el cuerpo humano (lo físico), dialoga con el ser (lo intangible). Así, en mi trabajo estoy creando imágenes de estados emocionales que me permiten hablar de cómo es el ser humano y de cómo es la realidad que le rodea, desde su sexualidad hasta su relación con otros seres humanos. Mi objetivo es crear imágenes que inviten al espectador a adentrarse en lo más íntimo de su Ser emocional, y lo conduzcan a explorar su propia realidad.

My work revolves around the human being, looking for how the human body (the physical) dialogues with the being (the intangible). Thus, in my work I am creating images of emotional states that allow me to talk about what human beings are like and what the reality that surrounds them is like, from their sexuality to their relationship with other human beings. My goal is to create images that invite the viewer to delve into the depths of his emotional Being, and lead him to explore his own reality.

Hombre reclinado. Acuarela sobre papel. 38x52 cm.

María Zárraga

(Universitat Politècnica de València)

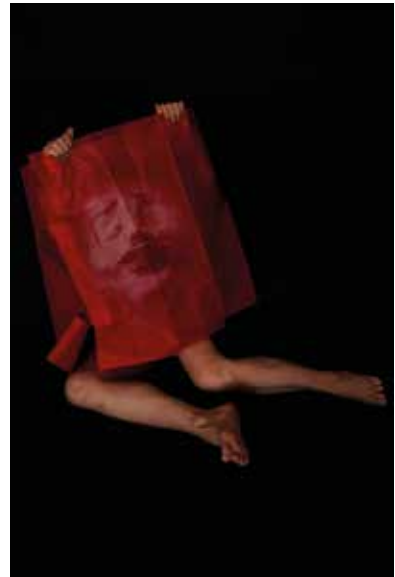
https://www.museari.com/maria_zarraga
www.mariazarraga.com

Tríptico Lloronas. Fotografia. 2022

Què veiem aquí? Poses, exhibició, fantasmes? Cossos, color, dolor? Desconcert, bellesa, foscor. Tríptic de les tres ploraneres, que porten pancartes, que amaguen cossos, amb el manifest de la perplexitat i la bogeria. Ens quedem amb la bellesa que es desvetlla. María Zárraga és artista visual, investigadora i doctora de la Universitat Politècnica de València.

¿Qué vemos aquí? ¿Poses, exhibición, fantasmas? ¿Cuerpos, color, dolor? Desconcierto, belleza, oscuridad. Tríptico de las tres lloronas, que portan pancartas, que esconden cuerpos, con el manifiesto de la perplejidad y la locura. Nos quedamos con la belleza que se desvela. María Zárraga es artista visual, investigadora y doctora de la Universitat Politècnica de València.

What do we see here? Poses, exhibition, ghosts? Bodies, color, pain? Bewilderment, beauty, darkness. Triptych of the three weeping women, who carry banners, who hide bodies, with the manifesto of perplexity and madness. We remain with unveiled beauty. María Zárraga is a visual artist, researcher and PhD from the Polytechnic University of Valencia.

Tríptico Lloronas. Fotografía. 70x150cm. 2022.

Randolpho Lamonier

<https://www.museari.com/randolpho-lamonier>

<https://randolpholamonier.com>

Randolpho Lamonier (Contagem, 1988) és artista visual graduat a l'Escola de Belles Arts de la UFMG, Brasil. El seu treball integra diferents mitjans, com la pràctica en art tèxtil, dibuix, fotografia, vídeo i instal·lació. En la seua investigació, la paraula i la imatge estan sempre en diàleg i solen abordar la micro i macro política, urbanitats, relats sentimentals, cròniques, diaris i múltiples interseccions entre la memòria i la ficció.

Randolpho Lamonier (Contagem, 1988) é artista visual graduado pela Escola de Belas Artes da UFMG, Brasil. Seu trabalho integra diferentes mídias, como a prática em arte têxtil, desenho, fotografia, vídeo e instalação. Em sua pesquisa palavra e imagem estão sempre em diálogo e costumam versar sobre micro e macro política, urbanidades, histórias sentimentais, crônicas, diários e múltiplos cruzamentos entre memória e ficção.

Randolpho Lamonier (Contagem, 1988) es artista visual egresado de la Escuela de Bellas Artes de la UFMG, Brasil. Su trabajo integra diferentes medios, como la práctica en arte textil, dibujo, fotografía, video e instalación. En su investigación, la palabra y la imagen están siempre en diálogo y suelen abordar la micro y macro política, urbanidades, relatos sentimentales, crónicas, diarios y múltiples intersecciones entre la memoria y la ficción.

Randolpho Lamonier (Contagem, 1988) is a visual artist graduated from the School of Fine Arts of the UFMG Federal University of Minas Gerais, Brazil. His work integrates different media, such as practice in textile art, drawing, photography, video and installation. In his research, the word and the image are always in dialogue and usually address micro and macro politics, urbanities, sentimental stories, chronicles, diaries and multiple intersections between memory and fiction.

Crônicas de Retalho - Randolpho Bixa retorna à escola para se vingar e tocar o terror / Randolpho Bixa regresa a la escuela para vengarse y aterrorizar a la gente. Bordado en alfombra. Crônicas de harapos / Bordado sobre tapete. 60x 40cm, 2018.

Deusa Chantico 2k20 / Diosa Chantico 2k20. Costura e bordado em tecido / Costura y bordado sobre tela. 150x220cm, 2020.

Profecias 2063 - Brasil elege sua segunda presidenta travesti / Profecías 2063 - Brasil elige a su segunda presidenta travesti. Costura e bordado em tecido. Costura y bordado en tela, 180x200cm, 2021.

Luisho Díaz

<https://www.museari.com/luisho-diaz>

<https://www.facebook.com/luisho.diaz>

En aquesta selecció d'obres —algunes ja produïdes, d'altres fetes específicament per a museari— em pregunto on som. Quin és el territori, abast i límit del “ésser”? Som el que projectem o som la idea de nosaltres mateixos? Som allò que ens han dit que som o som el que diem de nosaltres mateixos? Quants en som, i quants en podem ser?

En esta selección de obras —algunas ya producidas, otras hechas específicamente para museari— me pregunto dónde somos. ¿Cuál es el territorio, alcance y límite del “ser”? ¿Somos lo que proyectamos o somos la idea de nosotros mismos? ¿Somos lo que nos han dicho que somos o somos lo que decimos de nosotros mismos? ¿Cuántos somos, y cuántos podemos ser?

In this selection of artworks —some already produced, others made specifically for museari— I wonder where we are. What is the territory, scope and limit of “being”? Are we what we project or are we the idea of ourselves? Are we what we have been told we are or are we what we say about ourselves? How many are we, and how many can we be?

*t.n. the verb to be is expressed in terms of existence, not in terms of location.

Me, Myself and I. Composición con Emoji, Memoji y Retrato. 2021.

Arte Universal. Collage digital. 2018.

Martín. De la serie *Consagraciones.* Fotografía digital. 2015.

Víctor Parral Sánchez

<https://www.museari.com/victor-parral-sanchez>

Aquestes obres ens parlen de la hidridació entre l'artista com a subjecte i com a objecte, entre la realitat i la ficció i entre la norma social i la transgressió de la mateixa. A partir d'aquests tres empelts he realitzat un recorregut al llarg de la meua trajectòria com a activista LGTBI i com a artista multidisciplinar. A través d'elles, podem observar com el cos de l'artista es converteix en la seua pròpia producció artística, gràcies a la qual la realitat i la ficció es transformen en un únic lloc per a habitar i mutar la nostra identitat dins d'un marc social establert. Escultura, pintura, vídeo-art, fotografia i performance s'interrelacionen mitjançant alguns conceptes propis del fenomen queer, com ara la subversió de la norma performativa del gènere de Judith Butler; la dansa en espiral del cibernètic de Donna Haraway; o la contrasexualitat i la farmacopornografia de Paul B. Preciado.

Estas obras nos hablan de la hibridación entre el artista como sujeto y como objeto, entre la realidad y la ficción, y entre la norma social y la transgresión de la misma. A partir de estos tres injertos he realizado un recorrido a lo largo de mi trayectoria como activista LGTBI y como artista multidisciplinar. A través de ellas, podemos observar cómo el cuerpo del artista se convierte en su propia producción artística, gracias a la cual la realidad y la ficción se transforman en un único lugar para habitar y mutar nuestra identidad dentro de un marco social establecido. Escultura, pintura, vídeo-arte, fotografía y performance se interrelacionan mediante algunos conceptos propios del fenómeno queer, tales como la subversión de la norma performativa del género de Judith Butler; la "danza en espiral" del cibernético de Donna Haraway; o la contrasexualidad y la farmacopornografía de Paul B. Preciado.

This works tells us about the hybridisation between the artist as subject and as object, between reality and fiction, and between the social norm and its transgression. From these three grafts I have made a journey through my career as an LGTBI activist and as a multidisciplinary artist. Through them, we can observe how the artist's body becomes his own artistic production, thanks to which reality and fiction are transformed into a single place to inhabit and mutate our identity within an established social framework. Sculpture, painting, video-art, photography and performance are interrelated through some of the concepts of the queer phenomenon, such as Judith Butler's subversion of the performative norm of gender; Donna Haraway's "spiral dance" of the cyborg; or Paul B. Preciado's counter-sexuality and pharmacopornography.

Selló de bicicleta amb dilatador anal (2015).
Talla amb fusta de pi i tècnica constructiva. 40x20x20 cm.
Joc contrasexual que promou la dildotectònica anti-fal·luscèntrica.

Dit i forat: escatologies geomètriques sobre l'analitat. 2017. Tècnica mixta sobre contraxapat. 76x94 cm.

Ciborga: barroqu-is-me. 2019.
Performance. Naixement, mutació identitària i dansa en espiral de Ciborga.
Realitzada al III Cicle Escèniques LGTBI de la *Sala Carme Teatre de València*.
Video. Consulta al canal de l'artista.
<https://rb.gy/ae5igy>

Jose Rosales

<https://www.museari.com/sussy-vargas>

<https://sussyvargasart.com>

Aquesta és una revisió dels meus darrers treballs relacionats amb la representació dels cossos i les al·lusions a ells; hi trobareu diferents maneres en les quals he pensat la corporalitat en el meu treball, des de la descomposició de la imatge corporal oficial estatal present al projecte *Nuevas personas*, passant per moments més bromistes com en el personatge d'Esteve a la sèrie *Cama Verde* i per la meua faceta de productor amateur porno a *Pornodiario* i *Pornogramas*.

Esta es una revisión de mis últimos trabajos relacionados con la representación de los cuerpos y alusiones a ellos; encontrarán diferentes maneras en las cuales he pensado la corporalidad en mi trabajo, desde la descomposición de la imagen corporal oficial estatal presente en el proyecto *Nuevas personas*, pasando por momentos más bromistas como en el personaje de Esteban en la serie *Cama Verde* y por mi faceta de productor amateur porno en *Pornodiario* y *Pornogramas*.

This is a review of my latest works related to the representation of bodies and allusions to them. You will find different ways in which I have thought about corporeality in my work, from the decomposition of the official state body image present in the *Nuevas Personas* project, going through more playful moments such as the character of Esteban in the series *Cama Verde* and my facet of amateur porn producer in *Pornodiario* and *Pornogramas*.

Cama Verde, Esteban y John Lennon.

Escrituras para luditas.

Nuevas personas 03.

Victoria Rubio

<https://www.museari.com/victoria-rubio>

<http://vickyrubio.lesbilais.com>

Victoria Rubio, més coneguda com *lesbilais*, és lesbiana i feminista. Va nèixer a Xile i és comiquera; autora de còmics com *lesbilais*, que porta més de 10 anys publicant-se per internet i que té un recopilatori en format llibre, convertint-se en el primer còmic publicat i amb continuïtat amb temàtica lèsbica a Xile. A més compta amb un segon llibre anomenat *Loreto poco Hetero* i un tercer llibre realitzat com a antologia. Ha viatjat per Llatinoamèrica mostrant el seu treball en esdeveniments de còmic: “Viñetas en altura” (La Paz, Bolívia), “Lady’s Comic” (Sao Paulo, Brasil), “Festival de Artes Feministas” (Mèxic) i “Vamos las pibas” (Buenos Aires, Argentina). Ha viatja per tot Xile mostrant la seua feina. Ha donat entrevistes per a televisió, diaris a Llatinoamèrica i mitjans independents sobre la importància de ser lesbiana visible i creadora d’historietes en un país masclista i lesbofòbic.

Victoria Rubio, más conocida como *lesbilais*, es lesbiana y feminista. Nació en Chile y es comiquera; autora de cómics como *lesbilais*, que lleva más de 10 años publicándose por internet y que tiene un recopilatorio en formato libro, convirtiéndose en el primer cómic publicado y con continuidad con temática lésbica en Chile. Además cuenta con un segundo libro llamado *Loreto poco Hetero* y un tercer libro realizado a modo de antología. Ha viajado por Latinoamérica mostrando su trabajo en eventos de cómic: “Viñetas en altura” (La Paz, Bolivia), “Lady’s Comic” (Sao Paulo, Brasil), “Festival de Artes Feministas” (México) y “Vamos las pibas” (Buenos Aires, Argentina). Viajó por todo Chile mostrando su trabajo. Ha dado entrevistas para televisión, diarios en Latinoamérica y medios independientes sobre la importancia de ser lesbiana visible y creadora de historietas en un país machista y lesbofóbico.

Victoria Rubio, better known as *lesbilais*, is a lesbian and a feminist. She was born in Chile and is a comic book artist; she is the author of comics like *lesbilais*, which has been published online for more than 10 years and has a compilation in book format, becoming the first comic with a lesbian theme in Chile published and with continuity. She also has a second book called *Loreto poco Hetero* and a third book made as an anthology. She has traveled throughout Latin America showing her work at comic events: “Vignettes in height” (La Paz, Bolivia), “Lady’s Comic” (Sao Paulo, Brazil), “Feminist Arts Festival” (Mexico) and “Vamos las pibas” (Buenos Aires, Argentina). She traveled throughout Chile showing her work. She has given interviews for television, newspapers in Latin America and independent media about the importance of being a visible lesbian and creator of comics in a sexist and lesbophobic country.

Lesbilais creada por Victoria Rubio facebook.com/lesbilais @lesbilais www.lesbilais.com

Lesbilais.
Creada por Victoria Rubio.
Cómic.

www.lesbilais.com Lesbilais creada por Victoria Rubio Facebook.com/lesbilais2 @lesbilais

www.lesbilais.com Lesbilais creada por Victoria Rubio Facebook.com/lesbilais2 @lesbilais

Lesbilais.
Creada por Victoria Rubio.
Cómic.

Xus Francés

<https://www.museari.com/xus-frances>

<https://www.instagram.com/xusfrances/?hl=es>

Les imatges parlen del món íntim i sagrat, dels espais conquerits que ens pertanyen, en l'absoluta nuesa de qui no amaga o pretén ocultar... Som nosaltres, com narradores omniscients de la nostra pròpia vida, mirant-nos com un espectador més, de vegades en la simplicitat d'espais de la nostra pròpia quotidianitat, on anem escrivint blocs i somnis en la pell de l'altre, aquestes històries que anem teixint al llarg dels anys, del dia a dia, nit rere nit, en un cicle que s'inicia cada matí, com cuques de llum dormitant sota de les fulles.

Las imágenes hablan del mundo de lo íntimo y sagrado, de los espacios conquistados que nos pertenecen, en la absoluta desnudez de quien no oculta o pretende ocultar... Somos nosotras como narradoras omniscientes de nuestra propia vida, mirándonos como un espectador más, a veces en la simpleza de espacios de nuestra propia cotidianidad, donde vamos escribiendo bitácoras y sueños en la piel del otro, esas historias que vamos tejiendo a lo largo de los años, del día a día, noche tras noche, en un ciclo que se inicia cada mañana, como luciérnagas dormitando debajo de las hojas.

The images speak about the world of the intimate and sacred, of the conquered spaces that belong to us, in the absolute nakedness of those who do not hide or intend to hide... As omniscient narrators of our own life, looking at us as one more spectator, sometimes in the simplicity of spaces of our own daily life, where we write blogs and dreams on each other's skin, those stories that we weave over the years, from day to day, night after night, in a cycle that starts each morning, like fireflies dozing under the leaves.

Hortus Conclusus.

Fotografies impreses a dos tintes pigmentades sobre paper de cotó 100% fabricat artesanalment. Dimensions de cada imatge 60x90 cm. Dimensions del paper 80x110 cm. Emmarcat amb fusta noble i cristall. Fotografia i producció: Xavier Mollà.

Miquel Mollà

<https://www.museari.com/miquel-molla>

<http://artdefonsmiquelmolla.blogspot.com>

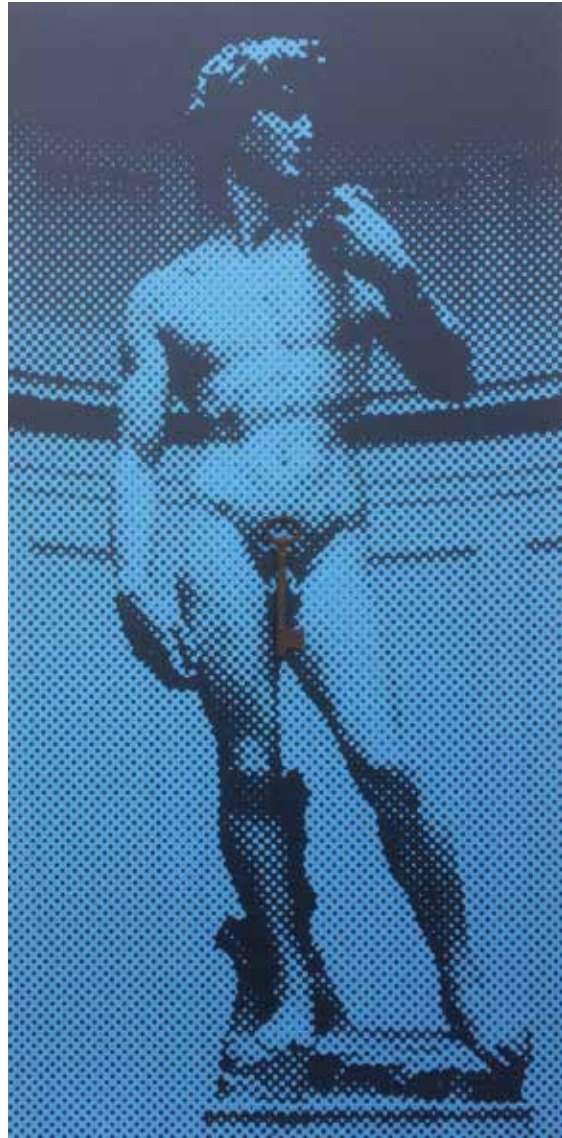
La seua formació artística no ha estat un procés reglat. Va estudiar Filosofia i ha realitzat disseny gràfic editorial. Pel que fa als treballs artístics ha mantingut una presència constant en mostres de pintura i ha participat en l'edició de carpetes d'obra gràfica. El 2003 inicia la sèrie encara oberta *Ciutat X*, i comença a interessar-se per l'escultura, a ran d'un encàrrec del Consell de la Joventut de Xàtiva per a realitzar una escultura en memòria de les víctimes del bombardeig de l'estació el 1939. El 2016 va presentar la seua primera exposició individual d'escultures (*Xafapapers / Escultures d'escriptori*) i en 2022 la segona (*Enrocar-se*) alhora que presenta el seu primer poemari visual, titulat *Xafapapers*. Ha comissariat exposicions i mostres col·lectives. El dibuix i l'escultura li tenen robat el cor.

Su formación artística no ha sido un proceso reglado. Estudió Filosofía y ha realizado diseño gráfico editorial. En cuanto a los trabajos artísticos, ha mantenido una presencia constante en muestras de pintura y ha participado en la edición de carpetas de obra gráfica. En 2003 inicia la serie todavía abierta *Ciutat X*, y comienza a interesarse por la escultura, a raíz de un encargo del Consejo de la Juventud de Xàtiva para realizar una escultura en memoria de las víctimas del bombardeo de la estación en 1939. En 2016 presentó su primera exposición individual de esculturas (*Xafapapers / Escultures d'escriptori*) y en 2022 la segunda (*Enrocar-se*) a la vez que presenta su primer poemario visual, titulado *Xafapapers*. Ha comisariado exposiciones y muestras colectivas. El dibujo y la escultura le tienen robado el corazón.

His artistic training has not been a regulated process. He studied Philosophy and has done editorial graphic design. Regarding art works, he has maintained a constant presence in painting exhibitions and has participated in the edition of graphic works. In 2003 he began the series *Ciutat X*, and the same year he became interested in sculpture, as a result of a commission from the Xàtiva Youth Council to make a sculpture in memory of the victims of the bombing of the Train Station in 1939. In 2016 he presented his first individual exhibition of sculptures (*Xafapapers / Escultures d'escriptori*) and in 2022 the second (*Enrocar-se*) while also presenting his first visual collection of poems, entitled *Xafapapers*. He has curated exhibitions and group shows. Drawing and sculpture have stolen his heart.

Fons d'armari. Impressió digital sobre tela samba, intervinguda amb pany i clau. 114x57cm. 2022.

Penjoll. Impressió digital sobre tela samba & clau / 114x57cm. 2022.

Eduardo Bruno & Waldírio Castro

Eduardo Bruno é artista-pesquisador-curador-professor, doutorando em Artes - ICA/UFPA, com bolsa FAPESPA. Mestre em Artes ECA/USP, com bolsa CAPES, especialista em Semiótica UECE, graduado em Teatro IFCE, graduado em Gastronomia UFC. Tem experiência na área de Artes com ênfase em arte contemporânea, performance e intervenção urbana. Integrante do Grupo EmFoco, faz parte do Coletivo WE e do Núcleo de Estudos da Performance. Curador do Festival Imaginário Urbanos (desde 2018), é um dos editores chefes da coleção bibliográfica Imaginários, foi curador da Mostra Sistema Aberto e professor substituto do curso de Lic. Em Teatro -UFC.

Waldírio Castro é artista-pesquisador-curador indisciplinar, permeando as linguagens das Artes Visuais, da Performance, do Teatro, da Dança e da Música, tem interesse nas pesquisas em arte de modo expandido e com foco nas poéticas contemporâneas. Integra o Mestrado em Artes UFC, com bolsa FUNCAP, e a Licenciatura em Artes Visuais na UNINTER. Especialista em Semiótica-UECE e formado no Curso Técnico em Dança do Porto Iracema das Artes. Integrante do Coletivo WE e do Núcleo de estudos da performance. Foi um dos curadores da Mostra Sistema Aberto que ocorreu na galeria Sem Título Arte na cidade de Fortaleza –CE. Ministra formações acerca das visualidades contemporâneas.

Eduardo Bruno és artista-investigador-comisari-professor, estudiant de doctorat en Arts - ICA/UFPA - amb una beca FAPESPA, Màster en Arts - ECA/USP - amb una beca CAPES, especialista en Semiòtica - UECE, graduat Teatre - IFCE i llicenciat en Gastronomia - UFC. Té experiència en l'àmbit de les Arts amb èmfasi en art contemporani, performance i intervenció urbana. Membre del Grup EmFoco, actualment forma part del Col·lectiu WE i del Nucli d'Estudis de Performance. És comissari del Festival Imaginário Urbanos, és redactor en cap de la col·lecció bibliogràfica Imaginários. Curador de la Mostra Sistema Aberto i professor suplent de la Lic. A Teatre -UFC.

Waldírio Castro és un artista-investigador-curador interdisciplinari, impregnat dels llenguatges de les arts visuals, la performance, el teatre, la dansa i la música, s'interessa per la investigació en art centrant-se en la poètica contemporània. Forma part del Màster en Arts de la UFC, amb una beca FUNCAP, i del Grau en Arts Visuals a UNINTER. Especialista en Semiòtica-UECE i graduat al Curs Tècnic de Dansa de Porto Iracema das Artes. Membre del WE Collective i del nucli d'estudis de performance. Curador de la Mostra Sistema Aberto a la galeria Sem Título Arte de la ciutat de Fortaleza-CE. Imparteix formació sobre visualitats contemporànies.

Performance “Desbatismo - Primeiro Ato” / “Desbateig - Primer Acte”.

Partindo da experiência do batismo como um ato imposto às crianças que nascem em famílias católicas, esta performance reivindica o desligamento de corpos bixas dos preceitos e imposições católicas, por meio da criação de rituais que saqueiam objetos, símbolos e ritos do catolicismo.

Partint de l'experiència del baptisme com a acte imposat als infants nascuts en famílies catòliques, aquesta representació reivindica el desprendiment dels cossos diversos dels preceptes i imposicions catòlics, mitjançant la creació de rituais que saquegen objectes, símbols i ritus del catolicisme.

Partiendo de la experiencia del bautismo como acto impuesto a los niños que nacen en familias católicas, esta performance reivindica el desprendimiento de los cuerpos diversos de los preceptos e imposiciones católicas, a través de la creación de rituales que saquean objetos, símbolos y ritos del catolicismo.

Starting from the experience of baptism as an act imposed on children who are born into Catholic families, this performance claims the detachment of diverse bodies from Catholic precepts and impositions, through the creation of rituals that plunder objects, symbols and rites of Catholicism.

Aires

Travesti, Licenciada em Teatro pela Universidade Federal do Ceará UFC. Integra a equipe de arte educação do Museu da Imagem e do Som do Ceará. Tem experiência na área de Artes com ênfase em arte contemporânea, performance e intervenção urbana. Possui trabalhos publicados em capítulos de livros com temáticas relacionadas a arte contemporânea e arte urbana como “P.O.C – Procedimentos Para Ocupar a Cidade” e “Imaginação e Memória na Arte Contemporânea”. É autora do livro/site dispositivo *Desobediência de Gênero*. Participou de congressos nacionais e internacionais.

Travesti, Llicenciada en Teatre per la Universitat Federal de Ceará UFC. Forma part de l'equip d'educació artística del Museu de la Imatge i el So de Ceará. Té experiència en l'àmbit de les Arts amb èmfasi en l'art contemporani, la performance i la intervenció urbana. Les seves obres s'han publicat en capítols de llibres amb temes relacionats amb l'art contemporani i l'art urbà, com ara “P.O.C – Procedimentos Para Ocupar a Cidade” i “Imaginação e Memória na Arte Contemporânea”. És autora del llibre/web *Desobediência de Gênero*. Ha participat en congressos nacionals i internacionals.

Travesti, Licenciada en Teatro por la Universidad Federal de Ceará UFC. Forma parte del equipo de educación artística del Museo de Imagen y Sonido de Ceará. Tiene experiencia en el campo de las Artes con énfasis en arte contemporáneo, performance e intervención urbana. Sus obras han sido publicadas en capítulos de libros con temáticas relacionadas con el arte contemporáneo y el arte urbano, como “P.O.C – Procedimentos Para Ocupar a Cidade” e “Imaginação e Memória na Arte Contemporânea”. Es autora del libro/sitio web *Desobediência de Gênero*. Ha participado en congresos nacionales e internacionales.

Transvestite, Degree in Theater from the Federal University of Ceará UFC. She is part of the art education team of the Museum of Image and Sound of Ceará. She has experience in the field of Arts with an emphasis on contemporary art, performance and urban intervention. She has published works in book chapters with themes related to contemporary art and urban art, such as “P.O.C – Procedimentos Para Ocupar a Cidade” and “Imaginação e Memória na Arte Contemporânea”. She is the author of the book/website *Desobediência de Gênero*. She has participated in national and international research congresses.

Sutura sobre fotos de criança trans(viada).
Impressão em papel fotográfico com costura.
2022.

“Suturar fotos na tentativa imaginativa de costurar as feridas de uma infância. cortar sua própria imagem costure à mão. Suturar com linha e agulha”. A obra começa o seu processo de investigação no Seminário Imagem e Memória na Arte Contemporânea feito em parceria com o MAC com a interlocução das pesquisadoras Rodrigo Lopes e Lucas de Lacerda. Durante o processo do seminário a partir de uma provocação revisei fotos da minha infância. Minha mãe me contou na época que comecei a entender a minha sexualidade que havia rasgado fotos que eu tinha uma performatividade feminina. Nesse trabalho escolho fotos que ainda consigo ver essa performatividade. A partir disso realizo uma investigação com quatro fotos de infância. Para exposição a obra se dá a partir de uma impressão da imagem e a costura a mão do rasgo que realizo na imagem.

João Paulo Lima

<https://www.youtube.com/watch?v=umRjz-csghU>

João Paulo Lima é artista-performer- educador e escritor. Doutorando em Dança (UFBA). Mestre em Literatura Comparada. Técnico em dança contemporânea e assessor de acessibilidade. Desenvolve suas pesquisas sobre corporeidades diversas. Dirigiu espetáculos como *Kahlos*, *De las entrañas*, *Corpo Intruso*. Elaborou solos em dança e video- performance: *Devotees* e *Cova*. Formou parte do Núcleo de Estudos em Performance Arte. É ativista dos direitos das pessoas com deficiência.

João Paulo Lima és artista-intèrpret-educador i escriptor. Doctorand en Dansa (UFBA). Màster en Literatura Comparada. Tècnic de dansa contemporània i assessor d'accessibilitat. Desenvolupa la seva recerca en diferents corporacions. Va dirigir espectacles com *Kahlos*, *De las entrañas*, *Corpo Intruso*. Va fer solos de dansa i vídeo performance: *Devotes i Cova*. Va formar part del Centre d'Estudis en Art Performance. És activista pels drets de les persones amb diversitat funcional.

João Paulo Lima es artista-intérprete-educador y escritor. Doctorando en Danza (UFBA). Máster en Literatura Comparada. Técnico de danza contemporánea y asesor de accesibilidad. Desarrolla su investigación en diferentes corporaciones. Dirigió espectáculos como *Kahlos*, *De las entrañas*, *Corpo Intruso*. Hizo solos de danza y vídeo performance: *Devotes y Cova*. Formó parte del Centro de Estudios en Art Performance. Es activista para los derechos de personas con diversidad funcional.

João Paulo Lima is an artist-performer-educator and writer. Doctoral candidate in Dance (UFBA). Master in Comparative Literature. Contemporary dance technician and accessibility advisor. He develops his research on different corporeities. He directed shows like *Kahlos*, *De las entrañas*, *Corpo Intruso*. He has worked on dance and video performance solos: *Devotees and Cova*. He formed part of the Center for Studies in Performance Art. He is an activist for the rights of people with disabilities.

Devotees. Vídeo-performance. 2021

Devotees é um ensaio sobre o corpo e seus desejos. O direito ao corpo, ao sexo, à sexualidade. Todo corpo é desejado e desejante. As cenas se desenrolam dentro de clichês e ousadias de um corpo def que se apodera de fetiches sobre corpos não hegemônicos e compõe partituras de movimentos que incitam ou rompem com os paradigmas de corpo e desejo.

Filipe Alves

Artista Visual formado em Licenciatura pela URCA. Cursa atualmente Especialização em Educação Infantil na mesma universidade. Pesquisador de Cultura Popular e Ancestralidade, membro do Conselho Municipal de Política Cultural – Nova Olinda-CE, CEO do Canal Passos da Cultura e da empresa Avuar. Membro da ONG Fundação Casa Grande. Realizou a exposição “A casa”, com a artista Isabel, exposta por convite em dois dos maiores festivais de HQ de Portugal: “Amadora BD” e “Festival Internacional de BD de Beja”. Bolsista da PROEX/URCA, PIBIC e PIBID. Membro do grupo de pesquisa da CAPES Ateliê de Pintura. Trabalhou como diretor da Galeria de Arte Luiz Gastão Bittencourt. Diretor do Memorial do Homem Kariri, diretor da Gibiteca da Fundação Casa Grande e diretor da Casa Grande Editora. Responsável por criar o primeiro protótipo de educativo do Museu do Ciclo do Couro / Memorial Espedito Seleiro. Responsável por estreitar a série de colunas em vídeo no site do Itaú Cultural como convidado.

Artista Visual amb Llicenciatura de la URCA. Actualment cursa l'Especialització en Educació Infantil a la mateixa universitat. Investigador de Cultura Popular i Ancestro, membre del Consell Municipal de Política Cultural – No-va Olinda-CE, director general del Canal Passos de Cultura i de l'empresa Avuar. Membre de l'ONG Fundação Casa Gran. Va realitzar l'exposició “A casa”, amb l'artista Isabel, exposada per invitació a dos dels festivals més grans de còmic de Portugal: “Amadora BD” i “Festival Internacional de BD de Beja”. Beca de PROEX/URCA, PIBIC i PIBID. Membre del grup d'investigació de la CAPES Ateliê de Pintura. Va treballar com a director de la Galeria d'Art Luiz Gastão Bittencourt. Director del Memorial Home Kariri, director de la Fundació Casa Grande Gibiteca i director de Casa Grande Editora. Responsable de la creació del primer prototip educatiu per al Museu del Cicle del Cuir / Memorial Espedito Seleiro. Responsable del debut de la sèrie de vídeo-columnes al lloc web d'Itaú Cultural com a convidat.

Artista Visual con Licenciatura de la URCA. Actualmente cursa la Especialización en Educación Infantil en la misma universidad. Investigador de Cultura Popular y Ancestro, miembro del Consejo Municipal de Política Cultural – Nova Olinda-CE, director general del Canal Passos da Cultura y de la empresa Avuar. Miembro de la ONG Fundação Casa Grande. Realizó la exposición “A casa”, con la artista Isabel, expuesta por invitación en dos de los mayores festivales de cómic de Portugal: “Amadora BD” y “Festival Internacional de BD de Beja”. Beca de PROEX/URCA, PIBIC y PIBID. Miembro del grupo de investigación de la CAPES Ateliê de Pintura. Trabajó como director de la Galería de Arte Luiz Gastão Bittencourt. Director del Memorial Hombre Kariri, director de la Fundación Casa Grande Gibiteca y director de Casa Grande Editora. Responsable de la creación del primer prototipo educativo para el Museo del Ciclo del Cuero / Memorial Espedito Seleiro. Responsable del debut de la serie de videocolumnas en el sitio web de Itaú Cultural como invitado.

Visual Artist with a Bachelor's Degree from URCA. She is currently studying a Specialization in Early Childhood Education at the same university. Researcher of Popular Culture and Ancestry, member of the Municipal Council of Cultural Policy – Nova Olinda-CE, general director of the Passos da Cultura Channel and the Avuar company. Member of the NGO Fundação Casa Grande. He made the exhibition “A casa”, with the artist Isabel, exhibited by invitation in two of the biggest comic festivals in Portugal: “Amadora BD” and “Festival Internacional de BD de Beja”. Scholarship from PROEX/URCA, PIBIC and PIBID. Member of the CAPES Ateliê de Pintura research group. He worked as director of the Luiz Gastão Bittencourt Art Gallery. Director of the Hombre Kariri Memorial, director of the Casa Grande Gibiteca Foundation and director of Casa Grande Editora. Responsible for the creation of the first educational prototype for the Leather Cycle Museum / Espedito Seleiro Memorial. Responsible for the debut of the video-column series on the Itaú Cultural website as a guest.

Nosso Senhor dos Des-votos. Estandarte em tecido, oração impressa em papel, 2022.

Processo criativo desenvolvido na residência em performance do Porto Dragão (2021), no estandarte é apresentado o santo das graças não atendidas criado pelo artista e orações são distribuídas aos moradores de uma rua da cidade de Nova Olinda-CE. Neste trabalho, Filipe Alves segue em procissão pelas causas não escutadas, representadas pelos DES-VOTOS, reivindicação dos pedidos não realizados, o contrário do ex-voto que traz um agradecimento ou pedido para a graça alcançada.

Rhamon Matarazzo

<<https://www.youtube.com/watch?v=Pk7so7pvcUE>>

Rhamon Diêgo Sousa Soares. Formado pela Universidade Estadual Vale do Acaraú em Licenciatura em História (2011) Formado pelo Instituto Federal de Educação, Ciência e Tecnologia do Ceará em Licenciatura em Teatro (2018). Formação Continuada em Teatro pela Escola de Teatro da Vila das Artes no curso Conexões Contemporâneas. Especializando em Arte e Educação pela Faculdade Venda Nova do Imigrante. Mestrando em Artes pelo Programa de Pós Graduação em Artes no Instituto Federal de Educação, Ciência e Tecnologia do Ceará em Licenciatura em Teatro. Desenvolve, desde 2017, uma pesquisa voltada em teatro sobre HIV/AIDS me colocando enquanto uma pessoa vivendo com HIV.

Rhamon Diêgo Sousa Soares. Licenciatura en Historia por la Universidad Estadual Vale do Acaraú. Licenciatura en Teatro por el Instituto Federal de Educación, Ciencia y Tecnología de Ceará. Formación Continuada en Teatro en la Escuela de Teatro Vila das Artes en el curso Conexiones Contemporáneas. Especialización en Arte y Educación en el Colegio Venda Nova do Imigrante. Máster en Artes por el Programa de Graduación en Artes del Instituto Federal de Educación, Ciencia y Tecnología de Ceará en la Licenciatura en Teatro. Desde 2017 viene desarrollando una investigación enfocada en el teatro sobre el VIH/SIDA, ubicándome como una persona que vive con el VIH.

Rhamon Diêgo Sousa Soares. Llicenciatura en Història per la Universidade Estadual Vale do Acaraú. Llicenciatura a Teatre per l'Institut Federal d'Educació, Ciència i Tecnologia de Ceará. Formació Contínuada a Teatre a l'Escola de Teatre Vila das Artes al curs Connexions Contemporànies. Especialització en Art i Educació al Col·legi Venda Nova do Imigrante. Màster en Arts pel Programa de Graduació en Arts de l'Institut Federal d'Educació, Ciència i Tecnologia de Ceará a la Llicenciatura en Teatre. Des del 2017 desenvolupa una investigació enfocada al teatre sobre el VIH/SIDA, ubicant-me com una persona que viu amb el VIH.

Rhamon Diego Sousa Soares. Degree in History from the Vale do Acaraú State University. Degree in Theater from the Federal Institute of Education, Science and Technology of Ceará. Continuing Education in Theater at the Vila das Artes Theater School in the Contemporary Connections course. Specialization in Art and Education at the Colegio Venda Nova do Imigrante. Master of Arts from the Graduate Program in Arts of the Federal Institute of Education, Science and Technology of Ceará in the Bachelor of Theater. Since 2017 he has been developing an investigation focused on the theater on HIV / AIDS, locating me as a person living with HIV.

Paz no futuro e glória no passado. Video-performance, 2022.

O processo de criação se deu a partir do momento em que vi meu corpo como alvo da politicagem brasileira. Desenvolvo, desde 2017, uma pesquisa voltada em teatro sobre HIV/AIDS me colocando enquanto uma Pessoa Vivendo com HIV. E me vi extremamente vulnerável com a imunidade um pouco baixa, vivendo duas pandemias ao mesmo tempo. Por causa da irresponsabilidade dos governantes desse país, vi vários colegas meus indo embora sem ter a possibilidade fala. Foram silenciados para sempre. Passei a refletir sobre o que eu poderia criar cenicamente pra todo esse caos que estamos vivendo. Então lembrei que um de nossos símbolos é o nosso hino nacional. Mas como é que um brasileiro vai cantar o seu próprio hino com os pulmões cheios de líquido? Como ter imunidade suficiente para sobreviver ao HIV, a AIDS, a Covid 19 e ao fascismo? Cantei esse hino originalmente poucos meses antes de ser infectado pela primeira vez com o Sars Cov 2. Cantei a moda brasileira mesmo. Sufocando entre os doentes, tentando sobreviver em meio ao inevitável. Uma realidade cruel que se instaurou em nossa nação da forma mais violenta possível. Aproveitam-se de nós sucateando a educação, a saúde, a cultura deixando nosso combustível a preços inacessíveis dentre tantos outros desmontes. Não nos deram vacina a tempo de salvar mais vidas, negligenciaram o uso das máscaras e nos recomendaram os piores remédios possíveis. Na letra do hino nacional temos um refrão que contém “paz no futuro e glória no passado”. Pensando nisso fica a reflexão para a atual geração. Qual a glória desse país nesse exato momento? Qual a paz que podemos ter agora? O Brasil carrega milhares de mortes nas costas. E a história como sempre não perdoará. Mas quantas epidemias são suficientes para que além de imunidade tenhamos mais humanidade. Esse trabalho é uma crítica a atual conjuntura do governo brasileiro. E a arte está para a população refletir. Gostem ou não, infelizmente a realidade é essa.

Cauê Henrique (Caeu)

Fotógrafo, desenhista, colagista e artista visual. Nascido em Fortaleza, circulante do Ceará. Jornalista formado pela Universidade Federal do Cariri. Comunicador visual de profissão e pesquisador de imagem, estética, narrativa e anticolonialidades. Interessado por corpo, cultura, movimento e visualidades.

Fotògraf, dibuixant, col·lagista i artista visual. Nascut a Fortaleza, actualment a Ceará. Periodista llicenciat per la Universitat Federal de Cariri. Comunicador visual de professió i investigador d'imatge, estàtica, narrativa i anticolonialitats. Interessat pel cos, la cultura, el moviment i les imatges.

Fotógrafo, dibujante, collagista y artista visual. Nacido en Fortaleza, actualmente en Ceará. Periodista licenciado por la Universidad Federal de Cariri. Comunicador visual de profesión e investigador de imagen, estética, narrativa y anticolonialidades. Interesado en el cuerpo, la cultura, el movimiento y lo visual.

Photographer, draughtsman, collagist and visual artist. Born in Fortaleza, current in Ceará. Journalist graduated from the Federal University of Cariri. Visual communicator by profession and researcher of image, aesthetics, narrative and anti-colonialities. Interested in body, culture, movement and visuals.

Cyborgue. Tríptico fotográfico com edição digital. Manuseio de agulhas, ampolas, hormônios e sangue. Foto-performance, 2018.

Cyborgue é parte de um auto estudo das possibilidades do corpo e da relação implícita entre os processos de construção de gênero e a montagem de um ser envolvido na relação entre fármaco, acessórios, próteses e maquinários. A oleosidade dos hormônios se confunde com os fluidos que giram engrenagens e na possibilidade de si o eu emerge da transgressão das ferramentas de conformidade (hormônio, roupa, etc). *Cyborgue* é um processo visual das experimentações vivas e dos corpos projetados.

Marília Oliveira

Cearense nascida na Serra Grande, em São Benedito, interessada em memória, autoficção, autohistória, questões de gênero e sexualidade, imagem, palavra, narrativa. O trabalho como artista da imagem e da palavra se espalha para tutorias, pesquisas colaborativas, curadorias, dramaturgias e processos formativos. É doutoranda em Artes Visuais pela UFBA e mestra em Comunicação pela UFC. Integra o Descoletivo, coletivo de fotografia, com quem tem três fotolivros publicados (*Afetos Urbanos*, *Séries Sobre o Sutil e Tempo Imperfeito*). Realizou exposições individuais *Você Mereceu* e *Remissão*, e participou de festivais e mostras coletivas no Brasil, em Portugal e na França. Lançou em 2020 seu quarto fotolivro *Um livro sobre o amor sapatão*, premiado pelo VII Edital das Artes da SECULTFOR. Integra o corpo editorial da *Revista NERVA*, uma revista de arte voltada para a reunião de trabalhos de mulheres cis e trans, travestis, homens trans e pessoas não-binárias nordestines, lançada em 2021. Em 2022 foi uma das artistas latino-americanas selecionadas para a residência artística Mira Latina LAB, que ocorreu em Alagoas.

Nascuda a Ceará, a Serra Grande, a São Benedito, interessada en la memòria, l'autoficció, l'autohistòria, els temes de gènere i sexualitat, imatge, paraula, narrativa. El treball com a artista de la imatge i la paraula s'estén a la recerca col·laborativa, comissariat, dramaturgia i processos formatius. Estudiant de doctorat en Arts Visuals a la UFBA i Màster en Comunicació a la UFC. Membre de Descoletivo, un col·lectiu de fotografia, amb qui ha publicat tres fotollibres (*Afetos Urbanos*, *Séries Sobre o Sutil*, i *Tempo Imperfeito*, el 2017). Exposicions individuals *Você Mereceu* i *Remissão*. Participar en festivals i exposicions col·lectives al Brasil, Portugal i França. El 2020 va llançar el seu quart llibre de fotos *Un llibre sobre l'amor sa-patão*, premiat pel VII Edicte de les Arts de SECULTFOR. Forma part de la redacció de la Revista NERVA, una revista d'art destinada a aglutinar el treball de dones cis i trans, travestis, homes trans i persones no binaris del Nord-est, llançada l'any 2021. L'any 2022 va ser una de les Artistes llatines dones americanes seleccionades per a la residència artística Mira Latina LAB, que va tenir lloc a Alagoas.

Remissão. Foto-performance,
2016.

De janeiro a junho de 2016 cataloguei 153 situações de assédio nos espaços públicos e privados pelos quais passei. Em seis meses, meu corpo foi assediado 153 vezes – assim como o meu, o de quantas outras? Com isto, me propus a um trabalho que mescla catalogação simbólica e gesto performático: para cada assédio levei para casa (e para a galeria) uma pedra. Uma montanha delas se avoluma pelo chão e sobre meu corpo nu, desvelado à força, desnudado de assalto, em dias comuns. Com elas encho mochilas, crio obstáculos no chão de granito, monto jogo de xadrez em que as damas estão juntas. As pedras se estendem para pregos, espetos de carne, vestido de noiva. Tudo que pesa e atravessa nosso direito de acesso à cidade e à nossa própria sexualidade.

De gener a juny de 2016 vaig catalogar 153 situacions d'assetjament a l'espai públic i privat pels quals vaig passar. En sis mesos, el meu cos va ser assetjat 153 vegades, igual que el meu, quants altres? Amb això, em proposo una obra que barreja catalogació simbòlica i gest performatiu: per cada assetjament em portava a casa (i a la galeria) una pedra. Una muntanya d'ells s'infla a terra i sobre el meu cos nu, descobert per la força, despullat per l'assalt, els dies ordinaris. Amb ells ompli les motxilles, creo obstacles al terra de granit, preparo una partida d'escacs en què les dames estan juntes. Les pedres s'estenen a les uncles, broquetes de carn, vestit de núvia. Tot allò que pesa i creua el nostre dret d'accés a la ciutat i a la nostra pròpia sexualitat.

De enero a junio de 2016 catalogué 153 situaciones de acoso en los espacios públicos y privados por los que pasé. En seis meses, mi cuerpo fue acosado 153 veces, igual que el mío, ¿cuántas más? Con eso me propongo un trabajo que mezcla la catalogación simbólica y el gesto performativo: por cada acoso me llevo a casa (y a la galería) una piedra. Una montaña de ellos se hincha en el suelo y sobre mi cuerpo desnudo, desvelado a la fuerza, despojado por asalto, en días ordinarios. Con ellos lleno mochilas, creo obstáculos en el piso de granito, preparo un juego de ajedrez en el que las damas están juntas. Las piedras se extienden a clavos, brochetas de carne, vestido de novia. Todo lo que pesa y atraviesa nuestro derecho de acceso a la ciudad y a nuestra propia sexualidad.

From January to June 2016, I cataloged 153 situations of harassment in the public and private spaces I went through. In six months, my body was harassed 153 times – just like mine, how many others? With that, I set myself up for a work that mixes symbolic cataloging and performative gesture: for each harassment I took home (and to the gallery) a stone. A mountain of them swells on the ground and over my naked body, forcibly unveiled, stripped by assault, on ordinary days. With them I fill backpacks, create obstacles on the granite floor, set up a game of chess in which the ladies are together. Stones extend to nails, meat skewers, wedding dress. Everything that weighs on and crosses our right of access to the city and to our own sexuality.

Terroristas del Amor

Terraaterra bandeira. 113x160cm, 2019.

Terroristas del Amor é um coletivo formado em 2018 pelas cearenses Dhiovana Barroso e Marissa Noana. As artistas mobilizam diversas linguagens artísticas, desencadeando um processo educativo e elucidativo sobre suas experiências e afetividades, combatendo as diversas violências das quais estão à mercê.

Terroristas del Amor és un col·lectiu format l'any 2018 per Dhiovana Barroso i Marissa Noana de Ceará. Les artistes mobilitzen diferents llenguatges artístics, desencadenant un procés educatiu i il·lustrador sobre les seves experiències i afectivitats, lluitant contra les diferents formes de violència a les quals estan sotmeses.

Terroristas del Amor es un colectivo formado en 2018 por Dhiovana Barroso y Marissa Noana de Ceará. Las artistas movilizan diferentes lenguajes artísticos, desencadenando un proceso educativo y esclarecedor sobre sus vivencias y afectividades, combatiendo las diversas formas de violencia que padecen.

Terroristas del Amor is a collective formed in 2018 by Dhiovana Barroso and Marissa Noana from Ceará. The artists mobilize different artistic languages, triggering an educational and enlightening process about their experiences and affectivities, fighting the various forms of violence to which they are at the mercy.

Como contra-atacar uma cidade que é tão violenta com nossos corpos? Como desmoronar a cidade e viver em suas ruínas? Como criar novos países? A partir de memórias e simbologias, as artistas constroem bandeiras, colocando em prática a criação de um novo lugar, um lugar seguro, um futuro onde todas nós somos possíveis. Um projeto de reconstrução feito em conjunto, a partir das suas memórias.

Com contraatacar una ciutat tan violenta amb els nostres cossos? Com esmicolar la ciutat i viure a les seves ruïnes? Com crear nous països? A partir de records i simbologies, els artistes construeixen banderes, posant en pràctica la creació d'un lloc nou, un lloc segur, un futur on tots som possibles. Un projecte de reconstrucció fet junts, a partir dels seus records.

¿Cómo contraatacar a una ciudad tan violenta con nuestros cuerpos? ¿Cómo desmoronar la ciudad y vivir en sus ruinas? ¿Cómo crear nuevos países? A partir de memorias y simbologías, los artistas construyen banderas, poniendo en práctica la creación de un nuevo lugar, un lugar seguro, un futuro donde todos seamos posibles. Un proyecto de reconstrucción hecho juntos, desde sus memorias.

How to counterattack a city that is so violent with our bodies? How to crumble the city and live in its ruins? How to create new countries? From memories and symbologies, the artists build flags, putting into practice the creation of a new place, a safe place, a future where all of us are possible. A reconstruction project made together, from their memories.

Fotos del muntatge

Fotos del montaje / **Photos of the exhibition setup**

Fotos de l'exposició

Fotos de la exposició / **Exhibition photos**

Performance “Desbautismo”

DAVID VILA
performance

LOVE

el des.enlace

28 junio 2022 / 21h
Día internacional del orgullo LGTBIQ+
Centre Cultural Sant Domènec
Xàtiva
Museari Queer Art 6

museari
museu de l'imaginari

FIDEX ***
FIGURAS DEL EXCESO.
POLÍTICAS DEL CUERPO

CÍA
CENTRO DE
INVESTIGACIÓN
EN ARTES

museari queer art 6

una enciclopèdia de l'amor
el collar de la coloma

Museu de Belles Arts de Xàtiva 2022

Organitzen / Organizan / Organizing

museari
museu de l'imaginari

Col·laboren / Colaboran / Collaborate

VNIVERSITAT
D VALÈNCIA

IUCIE
Institut de Creativitat
i Innovacions Educatives

lambda
collectiu LGTB+ per la diversitat
sexual, de gènere i familiar

creari
grup de recerca en
pedagogies culturals

Associació
Valenciana
d'Educadors
de Museus

museari
museu de l'imaginari

